

angaar en af de under „Anholdelse“ særlig nævnte Arter af Forbrydelser, naar der tillige *enten* paa Grund af Sagens Beskaffenhed eller den Sigtedes Forhold er Føje til at antage, at han vil unddrage sig Ansvarer ved at flygte eller skjule sig, eller at han vil udeblive fra Domsforhandling, hvortil han er indkaldt, *eller* er særlig Grund til at frygte for, at han, hvis han lades paa fri Fod, vil gentage eller fortsætte sin forbryderiske Virksomhed, *eller* der efter Sagens Omstændigheder er særlig Grund til at antage, at han vil bestræbe sig for at modvirke Undersøgelsen ved at fjerne Gerningens Spor eller paavirke andre til at afgive urigtig Forklaring eller paa anden lignende Maade. Fængsling kan endelig besluttes, naar den anses nødvendig for at hindre en Person, som sigtes for det i Straffelovens § 299 ommeldte Forhold, i at bringe sin Trusel til Udførelse. — Med Hensyn til fængsledes Behandling m. v. er fastsat en Række særlige Bestemmelser. (De maa ikke uden eget Samtykke sættes sammen med Fanger, der udstaa Straf, afsone Bøder ell. desl., og de skulle i det Hele, saa vidt muligt, sidde hver i sit Rum; de skulle have Ret til at anskaffe sig Bøger af videnskabelig, teknisk eller lignende Art o. l., og de kunne forlange Udlaan fra Fængslets Bogsamling; legemlig Revselse maa ikke anvendes som disciplinær Straf; hverken Arrestforvareren eller andre maa benyttes til at udforske dem o. s. v.). — Der er derhos givet delvis nye Regler om Adgangen til *Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel*. Disse Regler ere følgende: Den, der har været underkastet Varetægtsfængsel og derefter frifindes eller løslades, uden at Sagen forfølges til Dom, har Krav paa en af Retten fastsat Erstatning for den Lidelse, den Tort og det Formuetab, der er tilføjet ham ved Frihedsberøvelsen, med mindre de fremkomne Oplysninger dog give begrundet Formodning for, at han er skyldig i den Forbrydelse, hvorfor han var fængslet. (Begæring derom skal dog være fremsat for Tiltalemyndigheden inden et Aar, efter at han er kommen til Kundskab om de Omstændigheder, hvorpaa han støtter sit Krav). Saadan Erstatning tilkommer ligeledes den, der har været underkastet Varetægtsfængsel i Tilfælde, hvor saadant ikke burde have været anvendt. Retten til Erstatning bortfalder, naar den paagældende selv ved sit Forhold har givet Anledning til Fængslingen, med mindre det udviste urigtige Forhold maa antages at være foranlediget af Frygt, Forvirring eller undskyldelig Misforstaaelse, endvidere naar vedkommende frifindes paa Grund af en Tilregnelighed udelukkende mangelfuld Sjælstilstand, eller naar han forhen er straffet med Strafarbejde for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling, og der ikke siden hans Løsladelse er hengaaet 3 Aar,